

[Henry Hansen.]

ligt, at forslag om en ny forsvarsordning kunne være fremsat, behandlet og vedtaget her på rigsdagen, inden bemyndigelseslovens udløb nu til nytår. Desværre har det ikke kunnet lade sig gøre. Det har vist sig at tage længere tid end tænkt at udarbejde forslag, foretage undersøgelser af forskellig karakter og udarbejde svar på spørgsmål, der senere er stillet i kommissionen.

Fra alle sider er man formentlig enig om, at vor fremtidige forsvarsordning skal bygge på så grundige undersøgelser og vurderinger som overhovedet muligt, men så må det være en forudsætning, at der også skal være den nødvendige tid dertil. Her må — hvad den højtærede forsvarsminister også gjorde opmærksom på — de forhandlinger, der for tiden foregår om mulighederne for et nordisk forsvarsmæssigt samarbejde, komme i betragtning, dog ikke sådan at jeg mener — og således ser den højtærede forsvarsminister jo heller ikke på det, ved jeg —, at arbejdet i forsvarskommissionen skal ligge stille, indtil disse forhandlinger er afsluttet; sådan har det da heller ikke været hidtil. På den anden side kan det ikke være anderledes, end at disse forhandlingers forløb må få en vis betydning for vor kommende forsvarsordning.

Mit parti har ved adskillige lejligheder givet udtryk for vor vilje til at være med til at bygge et forsvar op, et forsvarsvæsen, passende for de opgaver, som naturligt må være vore, og bygget op på, hvad de nyeste erfaringer må have lært os om, hvordan et sådant forsvar bør være. De materielanskaffelser, der er foretaget, og de, som er på tale, viser da også vor vilje i så henseende. Disse materielanskaffelser er jo af en sådan karakter og sker på sådanne områder, at de intet foregriber med hensyn til en kommende ordning. Den tilslutning, disse anskaffelser har opnået fra partierne, må kunne tages som et udtryk for, at sådan forholder det sig.

Fra regeringens side er der givet tilsagn om — og det er også kommet til udtryk i folketingsudvalgets betænkning —, at man gennem yderligere materielanskaffelser vil gøre det mest mulige for at forbedre forsvarsberedskabet, og om, at arbejdet i forsvarskommissionen vil blive fremmet mest muligt. Der har da heller ingen grund været til at tvivle på, at det forholder sig sådan.

Jeg skal med disse få bemærkninger anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling og vedtagelse i det høje ting.

Stegger Nielsen: Midlertidige bemyndigelseslove er jo ikke det, man egentlig bør tilstræbe, men forholdene kan være af en sådan beskaffenhed, at de er nødvendige, og denne bemyndigelseslov, vi har haft om midlertidige afgivelser fra hærloven af 1937 og ligeledes fra loven vedrørende søværnets ordning, har været af en sådan beskaffenhed, at en midlertidig lovgivning om fravigelser har været nødvendig. Man havde håbet, som det også er udtalt herfra, at man kunne have undgået en yderligere forlængelse derved, at lovforslag om forsvarrets nyordning kunne have været fremsat og vedtaget inden udgangen af 1948, samme tidspunkt, som den nugældende bemyndigelseslov løber til; det har imidlertid ikke holdt stik, hvorfor man altså har ment det nødvendigt at søge bemyndigelsesloven forlænget til og med udgangen af året 1949.

Vi har fra mit partis side under behandlingen i foråret i det andet høje ting fremsat vore tvivl om, at forsvarsministeren ville blive færdig med sit arbejde til det nævnte tidspunkt, altså inden udgangen af året 1948, og deri har vi beklageligvis fået ret. Man henviser i denne forbindelse som undskyldende forklaring til forhandlingerne mellem de nordiske lande, og det må indrømmes, at disse forhandlinger ikke alene er naturlige, men også, således som forholdene ligger, nødvendige, jeg ser imidlertid ikke, at disse forhandlinger skulle være nogen hindring for, at forsvarskommissionens arbejde kan fremmes i et hurtigere tempo, end sket er, og jeg udtaler håbet om, at det må blive tilfældet i den kommende tid. Således som forholdene ligger, er det meget vigtigt, ja nødvendigt, at vi hurtigst muligt kommer bort fra bemyndigelseslove på disse områder og frem til en fast og varig forsvarsordning, der svarer til, hvad der forsvarsmæssigt og udenrigspolitisk er nødvendigt for vort lands sikring.

Hvad lovforslaget her angår, formoder jeg, at man vedrørende udbygning og supplerings af materiellet følger den linie, som er anvendt hidtil under bemyndigelsesloven, og tillige, at man ikke — det fremgik da også af den højtærede ministers udtalelse — ud fra bemyndigelseslovens praktisering vil skabe noget præcedens eller i nogen måde angive retningslinier for den endelige udformning af rammerne for den fremtidige forsvarsordning. Jeg ser, at man under udvalgsbehandlingen i det andet høje ting har drøftet lovens udløbstid, herunder en kortere løbetid end med udgan-